

Korejské putování do neznáma

Dobrodružná cesta čtveřice hrdinů, plná nečekaných zvratů, humoru a mytických tvorů, zaujme čtenáře toužící po originálním příběhu. První díl korejské fantasy tetralogie slibuje vstup do světa plného neotřelé imaginace.

V jednom z nejslavnějších čínských románů *Putování na západ* (čínsky Xi You Ji, česky vyšlo v 90. letech v úpravě pro děti v překladu Zdenky Heřmanové-Novotné pod názvem *Opičí král*) se mnich Tripitaka (historický Xuanzang) vydává do Indie za posvátnými sůtrami v doprovodu opičáka Suna, Čunika a Písečného mnicha. Vyprávění ve všemožných variantách není soustředěno na cíl, ale na samotnou cestu a její peripetie. Dalo by se protahovat donekonečna a hrdinové by mohli chodit v kruhu nebo přešlapovat na místě. Základ tvoří uzavřené historky a čtenář se těší, co zase Sun vyvede a co bude muset ctihodný mnich Tripitaka omlouvat a napravit.

Výše zmíněný román z konce 16. století vychází z lidového vkusu, pestré směsice náboženských představ a nikdy ne dost konzervované tradice. Dálným východem putoval od románové verze o stu kapitolách, transformoval se do divadelní podoby, na konci 20. století byl zfilmován a převeden na počítačovou hru. Nesmírnou popularitu si získal i v Koreji, kde koluje v mnoha variantách (i jako komiks). Pokud tedy hledáme kořeny korejské fantasy, je zbytečné poukazovat na Tolkiena nebo *Zaklínače*: korejský svět má jiná východiska a ranec kulturních univerzálií než evropská a americká fantasy. Co ovšem ani v té korejské nechybí, jsou téměř povinné položky tohoto žánru: akutní hrozba zkázy společenství, zasutá tajemství, vraždy, souboje, magické zbraně a předměty a samozřejmě hrdinové. Ti jsou pro větší stravitelnost tentokrát převedeni do nikoliv moderní podoby, ale určitě moderní senzibility.

Jednonohý čert

Věž srdcí je dílem zatím jediného známějšího a velice plodného korejského autora fantasy žánru Lee Young-doa (nar. 1972, úspěšl zejména svým mnohadílným *Dragonem Rádžou*, 1997–1998), písčím zároveň i sci-fi příběhy. Po dvaceti letech od svého vydání nakonec v Koreji veleúspěšný příběh dorazil do Evropy, k nám zatím jeho první díl, o což se velkou měrou zasloužilo plánované uvedení *Věže srdcí* jako počítačové hry. V těch Korejci vynikají a ve světě jsou patřičně oblíbené. Upoutávky na knihu lákají na korejskou mytologii, což je spíše marketingový tah bez konkrétní argumentace, nicméně prohlášení je silně nadnesené, pokud nebudeme za mytologii považovat několik narázek na směsici religiózních představ a pár historických jmen.

Jestli jsou ale draci, nágové a tokkebi použiti „správně“, je nepodstatné, fantasy nemusí mít systematicky a jednoznačně vystavěný svět. Z korejského balíčku možných obyvatel světa zůstal ve *Věži srdcí* nakonec jen tokkebi (tradičně jednonohý „čert“, o kterém se ovšem nic moc neví), z něhož autor vyrobil zástupce rasy a upravil ho do lehce komické podoby: svou

schopnost vládnout ohněm mnohdy odmítá použít a je to vysoce zvědavý, lehce uříukaný pacifista. Současnému trendu více odpovídá ústřední postava, mladý nága: ten jako by byl bratrem úspěšných femininních seriálových chlapců. Z vedlejších postav jsou tradiční spodobě blízcí nejrůznější samozvaní neschopní králové, nehrdinští, směšní, zbabělí přes honosné tituly, jimiž se zdobí. O mytologii se v žádném případě nejedná, nejde ani o směs domácího a importovaného, spíš jen tu a tam vznikne falešný dojem, že jsme v korejském, čínském nebo indickém světě. Ten je téměř bez lidí, zato s širokou škálou božstev a bytostí s převahou zvířecích ras, jízdních a pomocných zvířat.

Přehlcení postavami a komické výstupy

Do vyvolené čtveřice (nága a tři jeho průvodci-ochranitelé) patří kromě obou zmíněných také člověk (typický hrdina) a bojovný rekon. Paralelní linka se věnuje nejrůznějším ženským postavám nág, které poslání více méně sabotují. První díl se rozjíždí trochu pomaleji a až do konce se neozřejmí ani podstata poslání; to se začne postupně prozrazovat ve druhé části. Samotné putování je v zásadě jednoduché: ochránci mají za úkol dopravit mladého nágu do určeného místa, přičemž musí překonat jedno vysoce nebezpečné území a pak se přes nejrůznější zastavení dostat do cíle. V průběhu cesty zažívají téměř klasická dobrodružství, během kterých si vytvářejí vztahy a projevují se jejich schopnosti i slabosti. Ne všechny epizody jsou dějotvorné, jde spíše o samoúčelný sousled dvou linií. Poplatné současnému světovému trendu je vyličení společenství nágů (matriarchát s propracovanými rituály) a celkově smířlivý postoj k jasným přečinům.

Věž srdcí má všechny znaky žánru, na poli fantasy je to slušný, i když ne zásadní počín. Příběhu se dá samozřejmě leccos vytknout, kromě přehlcení postavami a vedlejšími zápletkami nebudou u nás stoprocentně vítaná místa s komickými výstupy. Nicméně ne všechny knihy musejí mít propracovaný děj, postavy, logickou a konzistentní strukturu. Lee Yong-doův svět je skutečně trochu jiný, hůře představitelný, bez výrazných znaků, odehrává se v čase, ale přitom v bezčase, poněkud mimo navyklá pravidla, což je způsobeno protagonisty a jejich nastavením. Na všechno zmíněné se dá v průběhu děje přistoupit, s trochou fantazie si nedořečené dobarvit a přihlásit se ke svému hrdinovi. K sympatickým vlastnostem prvního dílu patří překlad, který do značné míry zahálil nedokonalosti děje a zdůraznil klady. Díky promyšlenému přístupu překladatelek slyšíme rekona kokrhát, nágu v okamžicích přecitlivělosti šustit šupinami, lidského hrdinu křičet bolestí. Dobře zvolené a sjednocené jsou názvy a jména, vyřešená tzv. „nitromluva“. První díl se podařil, druhý v tuto chvíli čeká na vydání.

Miriám Löwensteinová / iLiteratura.cz

Lee Young-do: *Věž srdcí. Pták, který pije krev*. Brno, Host, 2024, přeložily Kateřina Kocinová, Petra Lee, Karolína Šamánková, 440 str., 499 Kč